

27.4.2015

B8-0381/2015

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMA PROJEKTS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par Eiropadomes ārkārtas sanāksmes (2015. gada 23. aprīlī) ziņojumu —
pēdējā laikā notikušās traģēdijas Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma
politikas nostādnes
(2015/2660(RSP))

*Barbara Spinelli, Cornelia Ernst, Marina Albiol Guzmán, Martina
Anderson, Malin Björk, Kostas Chrysogonos, Marie-Christine Vergiat,
Eleonora Forenza, Tania González Peñas, Takis Hadjigeorgiou, Pablo
Iglesias, Patrick Le Hyaric, Younous Omarjee, Curzio Maltese, Marisa
Matias, Lola Sánchez Caldentey, Neoklis Sylikiotis, Estefanía Torres
Martínez, Miguel Urbán Crespo, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou,
Sofia Sakorafa, Kostadinka Kuneva, Emmanouil Glezos*
GUE/NGL grupas vārdā

B8-0381/2015

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eiropadomes ārkārtas sanāksmes (2015. gada 23. aprīlī) ziņojumu — pēdējā laikā notikušās traģēdijas Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādnes (2015/2660(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1951. gadā pieņemto Ženēvas konvenciju un tās papildprotokolu,
- ņemot vērā 2013. gada 9. oktobra rezolūciju par ES un dalībvalstu pasākumiem Sīrijas konflikta radīto bēgļu plūsmu pārvaldīšanā¹,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par migrantu plūsmām Vidusjūrā, īpašu uzmanību pievēršot traģiskajiem notikumiem pie Lampedūzas krastiem²,
- ņemot vērā debates, kas rīkotas Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā kopš šā sasaukuma darbības sākuma: 2014. gada 22. jūlijā par paziņojuma par Vidusjūras reģiona jautājumu darba grupas darbu īstenošanu; 2014. gada 4. septembrī par *Frontex* darbībām Vidusjūras reģionā un par Vidusjūras reģiona jautājumu darba grupu; 2014. gada 24. septembrī par Komisijas piekto gada pārskatu par imigrāciju un patvērumu (2013. gads); par *EASO* gada ziņojumu par situāciju patvēruma jomā Eiropas Savienībā (2013. gads); 2014. gada 21. aprīlī par apvienoto operatīvo grupu *Mare*,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta jautājumos par migrantu cilvēktiesībām gada ziņojumus, jo īpaši 2013. gada aprīlī publicēto ziņojumu par ES ārējo robežu pārvaldību un tās ietekmi uz migrantu cilvēktiesībām, kā arī 2014. gada aprīlī publicēto ziņojumu par migrantu darbaspēka ekspluatāciju,
- ņemot vērā 2014. gada 17. decembra rezolūciju par situāciju Vidusjūras reģionā un nepieciešamību pēc holistiskas ES pieejas migrācijai³,
- ņemot vērā desmit punktu rīcības plānu, ko Komisija ierosināja pirms Eiropadomes ārkārtas sanāksmes 2015. gada 23. aprīlī,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *J.-C. Juncker* paziņojumu Eiropadomes ārkārtas sanāksmē, proti: „Pats svarīgākais ir glābt cilvēku dzīvības. Tas jādara nekavējoties, un,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0414.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0448.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0105.

- lai glābtu dzīvības, mums ir jāpalielina savi resursi”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Martin Schultz* runu ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmē 2015. gada 23. aprīlī,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2015. gada 23. aprīļa paziņojumu,
  - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* 2015. gada 26. aprīļa paziņojumu laikrakstam *La Stampa*, kurā viņš norādīja, ka „Vidusjūrā notiekošajai cilvēciskajai traģēdijai nav militāra risinājuma” un ka „ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs rīkotos saskaņā ar holistisku pieeju, kurā tiek ņemti vērā situācijas pamatcēloņi, drošība un migrantu un bēgļu cilvēktiesības, un nodrošinātu likumīgus un regulētus imigrācijas tīklus”,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar Starptautiskās migrācijas organizācijas datiem kopš 2015. gada sākuma bojā ir gājuši vairāk nekā 1554 migranti un vēl daudz vairāk ir pazuduši bez vēsts; tā kā 800 migrantu noslīkšana 2015. gada 19. aprīlī ir lielākā traģēdija Vidusjūrā kopš II pasaules kara;
  - B. tā kā pēdējo divdesmit gadu laikā vairāk nekā 30 000 cilvēku ir gājuši bojā jūrā un tas skaidri parāda, ka jādara viss iespējamais briesmās nonākušo cilvēku dzīvības glābšanai un dalībvalstīm saskaņā ar starptautiskajām jūras tiesībām ir jāīsteno glābšanas operācijas jūrā;
  - C. tā kā patrulēšanas, glābšanas un uzraudzības operācijas *Mare Nostrum* — ko nolūkā pastiprināt cilvēku glābšanas darbības Vidusjūrā uzsāka Itālija — 364 dienu ilgās pastāvēšanas laikā ir izglābti 150 810 migranti; tā kā Itālijas valdība ir izbeigusi operāciju *Mare Nostrum*, savu rīcību pamatojot ar to, ka operācija ir bijusi pievilkšanas faktors, rosinot migrantus un kontrabandistus uz jūras šķērsošanas mēģinājumiem, bet fakti šo pamatojumu pilnībā atspēko; tā kā *Mare Nostrum* pēc tam nav aizvietota ar tāda paša vēriena meklēšanas un glābšanas operāciju, jo Eiropas Savienības dalībvalstīm ir trūcis solidaritātes un tās nav pildījušas savus pienākumus; tā kā *Mare Nostrum* darbības beigas nozīmē, ka atklātā jūrā netālu no Lībijas krastiem, kur briesmās nonāk vairums bēgļu laivu, vairs netiek izvietoti kuģi, kas paredzēti tikai meklēšanas un glābšanas darbībām;
  - D. tā kā *Frontex* koordinētās kopīgās operācijas *Triton* (kas pilnībā darbojas kopš 2014. gada 1. novembra) uzdevums ir robežuzraudzība, nevis meklēšana un glābšana; tā kā *Triton* resursi tikuši izmantoti meklēšanai un glābšanai, ko koordinējis Itālijas Meklēšanas un glābšanas koordinācijas centrs, un tā rezultātā *Frontex* sūdzējusies par to, ka Itālijas krasta apsardze izmanto tās resursus atklātā jūrā; tā kā *Triton* budžeta trīskāršošana, kā to lēma Eiropadome 2015. gada 24. aprīlī, nesamazinās jūrā dzīvību zaudējošo migrantu skaitu *Frontex* pilnvaru, izmantotā aprīkojuma un pašreizējā darbības zonas ierobežojuma 30 jūdžu apmērā dēļ;
  - E. tā kā cilvēkiem, kuriem nepieciešama aizsardzība, ir ļoti ierobežotas iespējas likumīgi iekļūt Eiropas Savienībā; tā kā aplēses liecina, ka 90 % patvēruma meklētāju Eiropas Savienībā faktiski iekļūst nelegāli; tā kā krasi krities Sīrijas kara laikā Sīrijas

valstspiederīgajiem piešķirto Šengenas vīzu skaits — no 30 000 vīzām 2010. gadā līdz gandrīz nevienai pašai 2013. gadā;

- F. tā kā saskaņā ar ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos (*UNHCR*) aplēsēm Sīrijas kaimiņvalstis ir uzņēmušas 3,9 miljonus bēgļu no Sīrijas; tā kā ES dalībvalstis, īstenojot *UNHCR* izmitināšanas programmu, ir uzņēmušas tikai 37 000 bēgļu no Sīrijas, taču *UNHCR* aicina izmitināt 10 % Sīrijas bēgļu (370 000) un patlaban steidzami meklē vismaz 130 000 nometinājuma vietas bēgļiem, kam vajadzīga īpaša aizsardzība; tā kā 13 dalībvalstis līdz šim nav izmitinājušas nevienu pašu bēgli;
- G. tā kā ES un tās dalībvalstis, būvējot žogus un noslēdzot savas ārējās robežas migrantiem un bēgļiem, vienlaikus nedodot iespēju droši un likumīgi iekļūt Eiropas Savienībā, turpina veicināt cilvēku kontrabandu, kas ir krimināla un bīstama darbība; tā kā ES un tās dalībvalstis tāpēc nespēj pienācīgi reaģēt uz nāvēm Vidusjūrā un bēgļu krīzi mūsu kaimiņreģionā;
- H. tā kā Tieslietu un iekšlietu padomes (TI padomes) 2015. gada 12. marta sanāksmes starplaikos Francijas, Vācijas un Spānijas iekšlietu ministri, kā arī Eiropas Komisijas pārstāvis apsprieda Itālijas iekšlietu ministra *Angelino Alfano* priekšlikumu meklēšanā un glābšanā, kā arī ES jūras robežas kontrolē izmantot ārpakalpojumus, ko sniegtu tādas valstis kā Ēģipte vai Tunisija, kuras izglābtos migrantus pēc tam nogādātu savos krastos; tā kā šā priekšlikuma mērķis ir radīt efektīvu atturošu ietekmi, lai mazāk migrantu būtu gatavi pakļaut sevi nāves riskam ar mērķi sasniegt Eiropas krastus; tā kā TI padomes laikā iekšlietu ministri apsprieda iespēju Ziemeļāfrikā izveidot bēgļu nometnes un iespēju šajās nometnēs izskatīt patvēruma pieprasījumus,
1. apliecina cieņu vīriešiem, sievietēm un bērniem, kas gadu gaitā ir gājuši bojā, mēģinot gūt patvērumu Eiropā, un pauž dziļu līdzjūtību, solidaritāti un atbalstu upuru ģimenēm; aicina ES un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai identificētu mirstīgās atliekas un bezvēsts pazudušos un informētu tuviniekus;
  2. atzīst, ka ir vajadzīgs radikāli un nekavējoties mainīt migrācijas un patvēruma politikas nostādnes; šajā saistībā nosoda Eiropadomes 2015. gada 23. aprīļa paziņojumu, kurā ir uzsvērtā Eiropas cietokšņa nostiprināšana ar represīviem pasākumiem un izturoties pret migrantiem kā pret apdraudējumu, nevis nekavējoties rīkojoties, lai glābtu dzīvības;
  3. atgādina, ka ES un tās dalībvalstīm ir pienākums pret bēgļiem un imigrantiem, kas glābjas no kara, haosa, ekonomiska posta, bada un nāves un kas cieš globālās neolīberālās ekonomikas politikas dēļ;
  4. nosoda lēmumu trīskāršot *Frontex* operācijas *Triton* budžetu, kas Eiropadomes paziņojumā ārkārtīgi liekulīgi minēts kā meklēšanas un glābšanas pasākums; šajā saistībā atgādina, ka *Frontex* direktors ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmes priekšvakarā paziņoja laikrakstam *The Guardian*, ka *Triton* nevar būt proaktīva meklēšanas un glābšanas operācija, jo tas neietilpst *Frontex* pilnvarās, un Eiropadomes 2015. gada 23. aprīļa galīgajā paziņojumā šis apgalvojums nav apstrīdēts; šajā saistībā brīdina Komisiju un Padomi, ka Parlaments kā viens no likumdevējiem noraidīs 2016. gada budžetu, ja tajā nebūs paredzēts īpašs nodrošinājums meklēšanas un glābšanas darbībām, kā arī noraidīs jebkāda papildu ES finansējuma 2015. gadam piešķiršanu, ja

tas nebūs paredzēts tikai un vienīgi meklēšanai un glābšanai un humānajai palīdzībai ar mērķi glābt dzīvības; aicina apturēt aģentūras *Frontex* darbību un tās budžetu pārdalīt pasākumiem, kuru mērķis ir glābt dzīvības, tostarp meklēšanas un glābšanas, pārvietošanas un izmitināšanas pasākumiem;

5. norāda, ka dalībvalstu vidū trūkst vienprātības par to, kā jāmaina politika, lai risinātu nāves gadījumus Vidusjūrā, un uzskata par nepieņemamu, ka valdības turpina cita citu vainot par rīcības trūkumu; tāpēc aicina dalībvalstis, kas vēlas rīkoties un ir gatavas uzņemties vadību, izveidot koalīciju un īstenot daudznacionālu meklēšanas un glābšanas operāciju dzīvību glābšanai, kā arī izstrādāt mehānismus solidaritātes stiprināšanai un savstarpēja atbalsta sniegšanai saistībā ar bēgļu uzņemšanu, cita starpā, izmantojot ES finansējumu; prasa, lai pietiekams skaits sadarbībai gatavu dalībvalstu uzsāktu pastiprinātas sadarbības procedūru minēto mērķu sasniegšanai;
6. atzinīgi vērtē to, ka Padomes 2015. gada 23. aprīļa sanāksmē dažas dalībvalstis uzņēmās nodrošināt kuģus, kas būtu paredzēti tikai un vienīgi dzīvību glābšanai atklātā jūrā, un mudina citas dalībvalstis sagādāt aprīkojumu, tostarp atklātā jūrā izvietojamas un tikai meklēšanai un glābšanai paredzētas laivas, lai īstenotu *Mare Nostrum* veida pastiprinātu operāciju — rīcībai gatavo valstu vadītu jaudīgu multinacionālu Eiropas meklēšanas un glābšanas operāciju, kuras vienīgais mērķis būtu glābt dzīvības;
7. nosoda Eiropadomes lēmumu koncentrēt visus pūliņus (arī izmantojot militāro spēku) cīņai pret kontrabandistiem un viņu kuģu iznīcināšanai Lībijas un citu Ziemeļāfrikas valstu krastu tuvumā un aicina ES un dalībvalstis šajā saistībā nepiedalīties nekādās KDAP civilmilitārās operācijās;
8. brīdina par to, ka Padomes priekšlikumu „izmantojot Eiropolu, lai saskaņā ar valstu konstitūcijām konstatētu un pieprasītu likvidēt interneta saturu, ko cilvēku tirgotāji izmanto, lai pievilinātu migrantus un bēgļus”, iespējams, varētu arī izmantot, lai kavētu saziņu tīmeklī starp migrantiem un saziņu ar migrantu atbalsta un solidaritātes organizācijām, kas pēdējo mēnešu laikā ir palīdzējušas izglābt tūkstošiem dzīvību; prasa šīs bažas ņemt vērā, ja Eiropols un/vai citas iestādes veiktu šādus pasākumus;
9. nosoda priekšlikumu trūkumu attiecībā uz to, kā patvēruma meklētājiem un ekonomiskajiem migrantiem nodrošināt drošu un likumīgu piekļuvi ES, ņemot vērā, ka ir ārkārtīgi sarežģīti nodalīt karu, diktatūru vai paramilitāru grupējumu izraisītu postu no posta, kam pamatā ir ekonomiska katastrofa, un prasa šajā saistībā sniegt vērienīgus priekšlikumus;
10. prasa nekavējoties izsniegt humanitārās vīzas patvēruma meklētājiem dalībvalstu vēstniecībās un konsulātos, kā arī ieviest ES līmeņa obligātu izmitināšanas programmu Padomes ierosinātās vājās un brīvprātīgās izmitināšanas programmas vietā;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties sākt Pagaidu aizsardzības direktīvas (Direktīva 2001/55/EK) piemērošanu, ņemot vērā patlaban vērojamo bēgļu masveida pieplūdumu;
12. nosoda nenoteiktību attiecībā uz apņemšanos palielināt ārkārtas palīdzību migrācijas visvairāk skartajām valstīm; steidzami aicina Komisiju un dalībvalstis iesniegt

- vērienīgāku un konkrētāku priekšlikumu saistībā ar ārkārtas palīdzību;
13. nosoda Padomes nevēlēšanos uzņemt saistības attiecībā uz ārkārtas pārvietošanu starp visām dalībvalstīm; aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties uzsākt izmēģinājuma pārvietošanas programmu Sīrijas un Eritrejas bēgļiem un alternatīvās aizsardzības saņēmējiem, sākumā to piemērojot jūrā izglābtajiem un Grieķijā vai Itālijā krastā izceltajiem sīriešiem un eritrejiešiem atbilstoši *UNHCR* priekšlikumiem par to, kā risināt jautājumus saistībā ar patvēruma meklētājiem, bēgļiem un migrantiem, kuri ierodas pa jūru Eiropā pašlaik un kuri ieradīsies nākotnē; aicina Komisiju un dalībvalstis arī izskatīt iespēju savstarpēji atzīt patvēruma piešķiršanas lēmumus;
  14. aicina Komisiju tūlīt apturēt Dublinas regulas darbību un nekavējoties ierosināt radikālas alternatīvas šai regulai, kas nespēj nodrošināt efektīvu piekļuvi patvērumam;
  15. uzsver, ka ir nepieciešams, lai visas iesaistītās dalībvalstis strauji un pilnībā transponētu un efektīvi īstenotu kopējo Eiropas patvēruma sistēmu (KEPS); aicina dalībvalstis, to transponējot, pieņemt augstākus standartus nekā KEPS;
  16. nosoda Padomes lēmumu tiekties uz atpakaļnosūtīšanas paātrināšanu, jo tas apdraudēs tiesības uz starptautiskās aizsardzības pieprasījumu objektīvu izvērtējumu; atgādina, ka nav tādas valsts pasaulē, ko varētu uzskatīt par drošu, un ka ikvienas personas pieteikums uz patvērumu būtu jāizvērtē atsevišķi;
  17. nosoda migrantu aizturēšanu un prasa likvidēt aizturēšanas centrus; atbalsta šajā nolūkā dažās dalībvalstīs pieliktās pūles un prasa alternatīvus risinājumus aizturēšanai;
  18. aicina dalībvalstis ievērot starptautisko neizraidīšanas principu darbos, ne vien vārdos;
  19. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties pārtraukt tādu sadarbību ar trešām valstīm, kuras mērķis ir novērst to, lai migranti un bēgļi gūtu drošu patvērumu Eiropā, un robežkontroles uzlabošana tādās valstīs kā Eritreja, Sudāna, Somālija, Etiopija un Ēģipte, no kurām plūst bēgļi; aicina arī apturēt Hartūmas un Rabātas procesus; šajā saistībā uzsver, ka ir jāpārtrauc sniegt finansiālo palīdzību Ēģiptes un Eritrejas režīmiem, ņemot vērā ANO un NVO ziņojumus par cilvēktiesību pārkāpumiem;
  20. noraida dalībvalstu izteiktos priekšlikumus izveidot Eiropas patvēruma centrus trešās valstīs un iesaistīt Ziemeļāfrikas valstis Eiropas meklēšanas un glābšanas operācijās ar mērķi pārtvert bēgļus un atvest tos atpakaļ Āfrikas krastos; aicina Komisiju šajā saistībā sniegt Parlamentam novērtējumu par to, kā minētie priekšlikumi atbilst starptautiskajām tiesībām, jo īpaši Ženēvas konvencijai, kā arī visu praktisko un juridisko šķēršļu minēto priekšlikumu īstenošanai izvērtējumu;
  21. aicina Komisiju izstrādāt un iesniegt vērienīgu ES migrācijas programmu, pamatojoties uz holistisku un vispārēju pieeju un solidaritāti un pilnībā ievērojot pamattiesības; šajā saistībā aicina Komisiju iekļaut vērienīgus priekšlikumus drošai un likumīgai piekļuvei, pārvietošanai, izmitināšanai, meklēšanai un glābšanai;
  22. aicina Komisiju izbeigt visus politikas pasākumus, kas ir pamatā migrācijas plūsmām, to attiecinot arī uz Komisijas lomu pasaules ekonomikas politikā, kopējo

lauksaimniecības politiku saistībā ar trešām valstīm un brīvās tirdzniecības nolīgumiem;

23. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstīs atkārtoti izvērtēt ģeopolitiskos un pasaules ekonomikā balstītos cēloņus masveida izceļošanai no t. s. nestabilitātes loka, kas stiepjas no Subsahāras Āfrikas līdz Dienvidāzijai, šķērsojot Vidusjūru, un atzīt ES, NATO un dalībvalstu atbildību par karstāvokli un haosu, kas pastāvīgi valda šajos reģionos; šajā saistībā pauž pārliecību, ka sadarbības ar Turciju pastiprināšanu saistībā ar situāciju Sīrijā un Irākā, kā to paziņojusi Padome, nevar saukt par politiski un demokrātiski dzīvotspējīgu risinājumu;
24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomes priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī dalībvalstu parlamentu priekšsēdētājiem.